

F. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

Lovforslag nr. L 47. Fremsat den 30. oktober 2008 af miljøministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder

(Regulering af afgift til drikkevandsbeskyttelse m.v.)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 71 af 17. januar 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 172 af 12. marts 2008, § 4 i lov nr. 507 af 17. juni 2008 og § 13 i lov nr. 508 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 23 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 4 a

Afgift til drikkevandsbeskyttelse

Afgiftspligtig grundvandsindvinding og afgiftens størrelse

§ 24. Efter reglerne i dette kapitel opkræves årligt en afgift pr. m³ grundvand på 30,5 øre i 2009-niveau af tilladelser til indvinding af grundvand meddelt efter § 20 samt af vandindvinding i henhold til § 86.

Stk. 2. Af den samlede afgift anvendes

- 1) 21,9 øre til dækning af Miljøministeriets udgifter til opgaver omfattet af miljømålslovens § 8 a samt told- og skatteforvaltningens udgifter til administration vedrørende opkrævningen, jf. § 24 e, og
- 2) 8,6 øre til dækning af kommunernes udgifter til varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13, og kommunalbestyrelsens administration forbundet med indsamling og indrapportering af data, jf. § 24 d.

Stk. 3. Satserne reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion. Denne regulering fradrages årligt 2 pct. i den statslige del af afgiften som følge af produktivitetsforbedringer i den statslige opgavevaretagelse. Begge satser reguleres endvidere med en årlig forhøjelse som kompensation for fald i den afgiftspligtige vandmængde, der i beregningerne nedsættes med 1,5 pct. årligt fra et niveau på 640 mio. m³ i 2006.

Afgiftsgrundlag

§ 24 a. Ejere af almene vandforsyningsanlæg skal betale afgift efter § 24 af den årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelser eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. Ejere af almene vandforsyningsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, skal betale afgift efter stk. 1 af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008.

§ 24 b. Ejere af andre vandindvindingsanlæg skal alene betale afgift efter § 24 af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. Hvis et eller flere vandindvindingsanlæg omfattet af stk. 1 har samme ejer, og den

samlede tilladte årlige indvindingsmængde pr. 1. januar i opkrævningsåret overstiger 25.000 m³, betales alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 3. Ejere af anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, skal betale afgift efter stk. 1 og 2 af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008.

Afgiftsfritagelse

§ 24 c. Ejere af vandindvindingsanlæg med en tilladt indvinding på højst 6.000 m³ grundvand årligt skal ikke betale afgift.

Stk. 2. Ejere af anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, skal ikke betale afgift efter § 24, hvis den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008 er på højst 6.000 m³ pr. år.

Kommunernes indberetning af oplysninger

§ 24 d. Kommunalbestyrelsen indberetter hvert år til databasen for grundvands-, drikkevands-, råstof-, miljø- og geotekniske data, Jupiter-databasen, oplysninger om

- 1) vandindvindingsanlæg hvortil der senest den 1. januar det pågældende år er meddelt tilladelse efter § 20, og den årlige tilladte indvindingsmængde,
- 2) vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004 - 2008,
- 3) vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype),
- 4) ejerens CVR- eller CPR-nummer, og navn og adresse, og
- 5) øvrige oplysninger fastsat efter stk. 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen indberetter senest den 15. januar de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 3. Miljøministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk, samt om andre tekniske krav og dispensation fra disse.

Andre bestemmelser

§ 24 e. Told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse om afgiftens størrelse og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb til betaling.

Stk. 2. Til brug for beregning og opkrævning af afgifter indhenter told- og skatteforvaltningen oplysninger i Jupiter-databasen, jf. § 24 d.

§ 24 f. Afgiftsperioden er kalenderåret. Afgiften betales en gang årligt og forfalder til betaling 1. april. Sidste rettidige betalingstidspunkt er 15 dage efter forfaldstidspunktet.

§ 24 g. Afgiftspligten påhviler den, der er ejer af anlægget den 1. januar i opkrævningsåret, jf. §§ 24 a og 24 b.

Stk. 2. Er anlægget overgået til en ny ejer, uden at det er anmeldt til kommunalbestyrelsen eller told- og skatteforvaltningen vedlagt dokumentation inden 1. januar i opkrævningsåret, kan told- og skatteforvaltningen opkræve afgiften hos den hidtidige ejer.

Stk. 3. Afgiften reguleres ikke som følge af ændring eller ophør af en indvindingstilladelse i løbet af opkrævningsåret, ligesom afgiften ikke tilbagebetales i tilfælde af ejerskifte.

Gebyr, renter og fritagelse herfor

§ 24 h. §§ 6, 7 og 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgifter efter denne lov.

Udpantning, lønindeholdelse, henstand og eftergivelse

§ 24 i. Afgiften med påløbne renter og omkostninger samt gebyrer i henhold til § 24 h kan inddrives ved udpantning samt ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 24 j. Reglerne om eftergivelse og henstand i § 15 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på afgifter, renter og gebyrer efter denne lov.

Klage

§ 24 k. Told- og skatteforvaltningens afgørelser af spørgsmål om afgift efter §§ 24-24 c kan inden 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten og kapitel 19 om omkostningsgodtgørelse finder anvendelse ved sådanne klager.

Bemyndigelser

§ 24 l. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende opkrævning af afgiften, herunder om, at indbetaling skal foregå elektronisk.«

2. I § 52 a, stk. 1, 4. punktum ændres »gebyrer, jf. § 52 c« til: »afgifter, jf. §§ 24 a og 24 b.«

3. § 52 c ophæves.

§ 2

I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 1756 af 22. december 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 508 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 indsættes:

»Udpegning af drikkevandsressourcer

§ 8 a. For hvert vanddistrikt

- 1) udpeges områder med særlige drikkevandsinteresser,
- 2) udpeges områder med drikkevandsinteresser, og
- 3) kortlægges områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse,
- 4) udpeges de delområder inden for de i nr. 3 nævnte områder, som er særligt følsomme over for en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder) med angivelse af, hvilken eller hvilke typer forurening, de anses for følsomme over for, og der udpeges områder på baggrund af en vurdering af arealanvendelsen, forureningstrusler

og den naturlige beskyttelse af vandressourcerne, hvor en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne (indsatsområder).«

2. *Overskriften* til kapitel 12 affattes således:

»Afgift til kortlægning m.v.«

3. § 35 affattes således:

»§ 35. Til dækning af Miljøministeriets udgifter forbundet med den i § 8 a nævnte kortlægning, opkræves en afgift pr. m³ afgiftspligtigt grundvand efter reglerne i vandforsyningslovens kapitel 4 a.«

4. *Bilag 2, del A, nr. 3*, affattes således:

»3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 2. Sager efter vandforsyningslovens § 52 c, stk. 4, 3. pkt., hvor anmodning om fritagelse af gebyr er modtaget inden den 1. januar 2009, færdigbehandles af kommunalbestyrelsen efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Reguleringerne, jf. § 24, stk. 3, foretages første gang med virkning for 2010.

Stk. 4. For året 2009 indberettes oplysningerne, jf. § 24 d, dog senest 15. april 2009.

Stk. 5. Afgiften, jf. § 24 f, for 2009 forfalder dog først til betaling 1. juli 2009.

Stk. 6. Afgifterne opkræves til og med 2017.

Stk. 7. Fra 1. januar 2016 udgør den samlede årlige afgift efter § 24, stk. 1, 8,6 øre (2009-niveau). Satsen reguleres årligt efter reglerne i § 24, stk. 3. Afgiften anvendes alene til de formål, der fremgår af § 24, stk. 2, nr. 2, som affattet ved denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Gældende ret
  - 2.1 Hidtidig finansiering af kortlægnings- og planlægningsopgaver vedrørende grundvand
  - 2.2 Fastsættelsen af gebyrets størrelse
  - 2.3 Opkrævning af gebyr
  - 2.4 Beskyttelse af grundvand og drikkevand
    - 2.4.1 Den generelle beskyttelse
    - 2.4.2 Den målrettede beskyttelse
  - 2.5 Udpegningsgrundlag for den generelle drikkevandsbeskyttelse
    - 2.5.1 Grundvandsforekomster
    - 2.5.2 Drikkevandsforekomster
  - 2.6 Udpegningsgrundlag for den målrettede drikkevandsbeskyttelse
3. Behovet for nye regler
  - 3.1 Beregning og opkrævning af en afgift
  - 3.2 Tilpasset kortlægning i vandplanen
4. Lovforslagets indhold
  - 4.1 Afgift
  - 4.2. Afgiftspligt, afgiftsfritagelse og afgiftslempelse
    - 4.2.1 Præcisering og forenkling af bestemmelser om afgiftspligt og afgiftsgrundlag
    - 4.2.2 Forenkling af reglerne om afgiftsfritagelse
    - 4.2.3 Forenkling af reglerne om afgiftslemper for erhvervsmæssig egenindvinding
  - 4.3. Fælles opkrævning ved told- og skatteforvaltningen
  - 4.4. Den fremtidige drikkevandsbeskyttelse
5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer
11. Virksomhedspanelet
12. Forholdet til konkurrenceretten

1. Indledning

I Danmark er udgangspunktet, at vandforsyningen skal baseres på uforurenat grundvand. Det overordnede princip for grundvandsbeskyttelsen er derfor forebyggelse og indsats ved kilden frem for rensning og fortynding. I forlængelse af Vandmiljøplan-II og Drikkevandsudvalgets anbefalinger vedtog Folketin-

get ved lov nr. 479 af 1. juli 1998, at der skulle ydes en ekstrainsats for at sikre fremtidens drikkevandsressourcer ved en ændring af vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven og planloven. Amterne blev pålagt at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser og kortlægge disse områders sårbarhed overfor forurening. Amterne blev endvidere pålagt at udar-

bejde indsatsplaner til beskyttelse af drikkevandsressourcerne i de områder, hvor der var behov for en særlig indsats.

Amterne har siden 1999 opkrævet gebyrer hos vandværker og virksomheder til finansiering af ovennævnte opgaver. Som følge af kommunalreformen blev opgaverne pr. 1. januar 2007 delt mellem staten og kommunerne. Herefter er det Miljøministeriet (miljøcentre), der gennemfører grundvandskortlægningen, og kommunerne der udarbejder indsatsplaner. Staten fastsætter et gebyr for den statslige del af opgaven, og kommunerne fastsætter et gebyr for de kommunale opgaver.

Justitsministeriet har efter kommunalreformen vurderet karakteren af de opsplittede gebyrer i forhold til det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43. Justitsministeriet har 13. september 2007 oplyst, at ministeriet er mest tilbøjelig til at mene, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens forstand, og at lovgivningen for så vidt angår opkrævningen af betaling fra vandindvindere efter miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c bør udformes således, at det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 opfyldes.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at afgiften fastsættes i loven.

Grundlæggende har myndighederne selv kunnet fastsætte udgifternes størrelse, idet der hverken har været fastsat et økonomisk loft over udgifterne eller været faste standarder for opgavens udførelse.

Det bemærkes, at en række af forudsætningerne i 1998-loven blev fastsat ud fra den daværende viden om bl.a. omfanget af arealerne og de tekniske metoder. Disse har ikke holdt stik, og omkostningsniveauet har derfor været estimeret for lavt.

Ovennævnte forhold har medført markant større udgifter i forhold til det oprindeligt forudsatte i vandforsyningsloven i 1998. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Deloitte for Miljøministeriet gennemført en analyse af opgavernes omfang, en præcisering af opgavernes fordeling mellem stat og kommune, og de tidsperspektiver inden for hvilken opgaverne vil kunne løses. Deloitte's rapport kan ses på By- og Landskabsstyrelsens hjemmeside: www.blst.dk.

Formålet med lovforslaget er på baggrund af den gennemførte analyse at fastlægge regler for opkrævning af et fast beløb til dækning af de statslige og kommunale udgifter til beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Blandt andet derfor er det nødvendigt at få præciseret Miljøministeriets opgave med drikkevandsbeskyttelsen i forhold til opgaverne med den øvrige vandbeskyttelse i de fremtidige vandplaner.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at der fastsættes et beløb til dækning af kommunernes udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner, således at dette arbejde kan udføres i umiddelbar forlængelse af den statslige kortlægning.

De foreslåede regler gør det enklere at fastslå kredsen af betalingspligtige, samt hvem der er omfattet af reglerne om afgiftslempelse henholdsvis -fritagelse. Endvidere foreslås reglerne for beregning af afgiften forenklet, herunder ved at afgiften fastsættes endeligt for et kalenderår ad gangen. Det foreslås desuden, at administrationen af opkrævningen fremover varetages af told- og skatteforvaltningen på baggrund af oplysninger, som kommunerne indberetter til Jupiter-databasen.

Jupiter er GEUS' landsdækkende database for grundvands-, drikkevands-, råstof-, miljø- og geotekniske data. Databasen er den fællesoffentlige database på området og indgår i Danmarks Miljøportal. Databasen er offentligt tilgængelig, bortset fra personoplysninger.

2. *Gældende ret*

2.1 *Hidtidig finansiering af kortlægnings- og planlægningsopgaver vedrørende grundvand*

Den 18. december 1998 vedtog Folketinget lov nr. 1025 af 23. december 1998 om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gebyrer). Med lovændringen blev der etableret en gebyrordning til dækning af amternes udgifter til følsomhedskortlægning, koordinationsforum, udarbejdelse af indsatsplaner og administration af ordningen.

Forpligtelserne i vandforsyningsloven til følsomhedskortlægning og udarbejdelse af indsatsplaner mv. blev allerede indført ved lov nr. 479 af 1. juli 1998 om beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning. Baggrunden for indførelsen af disse forpligtelser i loven var gennemførelse af dels den regionale del af Vandmiljøplan II om forstærket regional indsats til beskyttelse af vandressourcerne, dels en række anbefalinger fra Drikkevandsudvalget, jf. FT 1997-98, Tillæg A, side 1477.

Amterne blev senest med lovændringen fra 1998 forpligtet til at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder uden drikkevandsinteresser. Samtidig blev de forpligtet til at sårbarhedskortlægge områder med særlige drikkevandsinteresser samt indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse overfor forurening. Kortlægningen af de udpegede områders sårbarhed overfor forurening var oprindelig gebyrbelagt i henhold til vandforsyningslovens § 52 c,

stk. 1, nr. 1, men blev med miljømålslovens vedtagelse i 2003 overført til miljømålslovens § 35. De omtalte kortlægningsforpligtelser for amterne og administrationen af opkrævningen af gebyr i henhold til miljømålslovens § 35 påhviler som en følge af kommunalreformen efter 1. januar 2007 staten. Kommunalbestyrelserne opkræver gebyret på statens vegne.

Når arealernes sårbarhed er fastlagt, og det er identificeret, hvor der er behov for en særlig indsats, skal kommunerne efter vandforsyningslovens bestemmelser udarbejde en indsatsplan for disse områder. Opgaverne i forbindelse med udarbejdelse af indsatsplaner, drift af koordinationsfora og opkrævning af taksterne hos vandværker og virksomheder påhviler som en følge af kommunalreformen efter 1. januar 2007 kommunerne. I henhold til vandforsyningslovens § 52 c opkræves et gebyr til dækning af omkostningerne ved udarbejdelsen af indsatsplaner, drift af koordinationsfora og opkrævning af gebyrer.

2.2 Fastsættelsen af gebyrets størrelse

Efter bestemmelserne i vandforsyningsloven og miljømålsloven betales gebyrer i forbindelse med indvinding af grundvand.

Efter vandforsyningsloven fastsættes gebyrer i forhold til den tilladte indvindingsmængde af grundvand. Dog er indvindinger på højst 3.000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder, og 6000 m³ for vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, undtaget gebyrpligten.

Endvidere kan vandindvinding til dambrugs-, jordbrugs- og industriformål over 25.000 m³ delvis fritages for gebyrbetaling, således at der alene beregnes et gebyr på baggrund af en tredjedel af højst 25.000 m³ vand. Det gælder uanset om indvindingen sker i en eller flere kommuner.

På baggrund af Justitsministeriets vurdering blev beløbet til dækning af statens og kommunernes arbejde med kortlægning og udarbejdelse af indsatsplaner fikseret som en afgift på finansloven for 2008.

2.3. Opkrævning af gebyr

Før kommunalreformen havde amterne opgaven med opkrævningen af gebyrer hos vandværker og dambrugs- og jordbrugserhvervet samt industrien. Efter kommunalreformen påhviler opgaven kommunerne. Kommunerne opkræver til dækning af egne udgifter og på vegne af Miljøministeriet.

2.4 Beskyttelse af grundvand og drikkevand

2.4.1 Den generelle beskyttelse

Det er som anført udgangspunktet, at grundvand skal kunne anvendes som drikkevand uden en egentlig rensning. Langt den største del af det danske drikkevand gennemgår derfor kun en meget simpel vandbehandling forinden distribution til forbrugeren. Den grundlæggende beskyttelse af grundvandsressourcerne - og dermed drikkevandsressourcerne - varetages som udgangspunkt af den generelle miljøregulering i form af nationale vandmiljøplaner og pesticidhandlingsplaner, nationale godkendelsesordninger for anvendelse af pesticider, generelt fastlagte harmonikrav for udspreddning af husdyrgødning m.v. Hertil kommer den konkrete regulering i form af tilladelses- og godkendelsesordninger for en række aktiviteter (udspredning af slam) og placering og drift af anlæg (spildevandsanlæg, listevirksomheder, husdyrbrug m.v.). Derudover er den offentlige indsats mod jordforurening et væsentligt element i den danske grundvandsbeskyttelse.

Rækkevidden af denne beskyttelse er i overensstemmelse med principperne i vandrammedirektivet, idet en lang række af de krav og restriktioner, der er fastsat i den generelle lovgivning, er et resultat af gennemførelse af fællesskabets regulering såsom Nitratdirektivet, IPPC-direktivet, direktivet om farlige stoffer, Spildevandsdirektivet, direktivet om markedsføring af pesticider mv. Hertil kommer så de nationale handleplaner i form af Vandmiljøplanerne og pesticidhandleplanerne, som generelt har til formål at reducere den samlede udvaskning af næringsstoffer og belastning med pesticider.

2.4.2 Den målrettede beskyttelse

Der er fortsat behov for en målrettet beskyttelse af drikkevandsressourcerne for fortsat at kunne opretholde, at det danske drikkevand baseres på en simpel rensning af grundvandet. Den målrettede beskyttelse er baseret på en kortlægning og udpegning af de områder, hvor en ekstraordinær indsats er nødvendig. En sådan indsats kan bl.a. bestå i ekstensiv dyrkning eller udtagning af et areal, som er kortlagt og udpeget til at være det areal, der bedst egner sig til en indsats til beskyttelse af vandressourcen.

2.5 Udpegningsgrundlag for den generelle drikkevandsbeskyttelse

2.5.1 Grundvandsforekomster

Grundvandsforekomster baseres på en udpegning af vandmagasiner i jordens forskellige lag, og der kan så-

ledes forekomme flere forekomster i forskellige dybder. Miljøministeriet har i januar 2007 udpeget 385 grundvandsforekomster. Forekomsterne er opdelt i tre dybdeniveauer: terrænnære, regionale og dybe grundvandsforekomster. Inddelingen er sket inden for vandløbsoplande, primært efter hovedoplande, men også deloplande.

2.5.2 Drikkevandsforekomster

Miljøministeriet skal på baggrund af grundvandsforekomsterne registrere de drikkevandsforekomster, som miljømålslovens § 8 stiller krav om. Registreringen af en drikkevandsforekomst skal ske for de forekomster, hvorfra der indvindes mere end 10 m³ dagligt, eller som leverer vand til mere end 50 personer. Ligeledes stiller loven krav om, at forekomster af vand, som det vil være hensigtsmæssigt at anvende til drikkevand, registreres.

2.6 Udpegningsgrundlag for den målrettede drikkevandsbeskyttelse

I modsætning til udpegning af grund- og drikkevandsforekomster er udpegningsgrundlaget for den målrettede drikkevandsbeskyttelse baseret på en udpegning og kortlægning af arealerne. På baggrund af Drikkevandsudvalgets anbefalinger fra 1998 blev der udarbejdet et kortgrundlag med en opdeling af landet i områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, områder med begrænsede drikkevandsinteresser samt indvindingsoplande inden for disse.

Denne opdeling skulle tjene som prioriteringsgrundlag for en nærmere kortlægning og identifikation af de områder (følsomme indvindingsområder), hvor en ekstra indsats (indsatsområder) er nødvendig for at sikre nuværende og kommende drikkevandsressourcer, samt valget mellem disse. Udpegningsgrundlaget var fastsat i vandforsyningsloven og udpegede områder skulle fremgå af regionplanen. Hjemlerne blev i forbindelse med behandlingen af miljømålsloven ophævet og overflyttet til miljømålsloven, hvor udpegningerne skal indgå i vandplanen, og bestemmelserne er senest ændret i forbindelse med kommunalreformen.

Efter miljømålsloven skal Miljøministeriet i vandplanen udarbejde et indsatsprogram, som blandt flere emner også skal indeholde et katalog over de supplerende foranstaltninger, der vil være nødvendige for at gennemføre vandplanen.

Efter miljømålslovens § 31 a skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, som nærmere skal redegøre for, hvorledes vandplanen og dens indsatsprogrammer vil blive realiseret inden for kommunens ge-

ografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.

I forbindelse med udmøntningen af kommunalreformen fremgår det bl.a. af bemærkningerne til lovforslag L92 (Folketingssamlingen 2004-05, Forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (udmøntning af kommunalreformen for så vidst angår organisering af myndighederne m.v.)...) at: »Handleplanerne kan indeholde en prioritering af flere af de lokale foranstaltninger som supplement til de foranstaltninger, der nævnes i vandplanen med henblik på at opfylde miljømålene. Snitfladen mellem ministerens vandplan og de kommunale handleplaner er lagt således, at vandplanen indeholder alle de obligatoriske tiltag, som er nødvendige for at opfylde Fællesskabets lovgivning vedrørende beskyttelse af vand. Derudover skal vandplanen også indeholde de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene. De kommunale handleplaner skal sikre udmøntningen af ministerens vandplaner og skal således holde sig inden for dennes rammer. Inden for disse rammer kan kommunalbestyrelsen i handleplanen prioritere mellem flere forskellige lokale tiltag, også lokale tiltag, som ikke er nævnt i vandplanen, så længe disse tiltag ikke strider imod vandplanen og samlet set sikrer, at vandplanen opfyldes. Som et eksempel på en lokal prioritering mellem flere forskellige tiltag kan nævnes en prioritering mellem etablering af vandområder eller udbygning af spildevandsanlæg som tiltag mod fjernelse af kvælstof.«

Det er en forudsætning, at der i de kommunale handleplaner også indgår oplysninger og prioriteringer i forhold til den målrettede beskyttelse af vandressourcer til sikring af drikkevandsinteresserne, således at kommunalbestyrelsen kan foretage en samlet afvejning og prioritering af den kommunale indsats inden for hele vandplanen. Efter miljømålslovens § 53 kan hele den kommunale handleplan påklages til Miljøklagenævnet.

Selve indsatsplanen udarbejdes med hjemmel i vandforsyningslovens § 13 og følger herefter de forskrifter, procedurer og frister, der er fastsat for udarbejdelse af indsatsplaner i bekendtgørelse om indsatsplaner (bekendtgørelse nr. 1430 af 13. november 2006).

3. Behovet for nye regler

3.1 Beregning og opkrævning af afgift

Det har vist sig nødvendigt at præcisere de nuværende bestemmelser om opkrævning af et beløb hos

den enkelte vandindvinder på basis af vandindvindingsstilladelse(r). Behovet skyldes justeringer i forhold til kommunalreformen, hvor de tidligere amters opgave med opkrævningen hos vandværker og virksomheder nu er blevet delt mellem staten og kommunerne. Der er i de nuværende bestemmelser forskel på de beløb, som vandværker og virksomheder bliver opkrævet i forskellige kommuner for opgaver med udarbejdelse af indsatsplaner m.v., der i vidt omfang er enslydende.

Hertil kommer, at kommunerne i dag udsender regninger til virksomheder, som ikke er betalingspligtige, idet virksomheden kan opnå fritagelse for den del der overstiger 25.000 m³ i den ene kommune, fordi de har en tilladelse til vandindvinding i en anden kommune. Det forekommer således, at kommunen efter opkrævningen modtager virksomhedens ansøgning om fritagelse, som skal behandles på tværs af kommunegrænser i de tilfælde, hvor virksomheden har tilladelser i flere kommuner.

Endvidere er der, som beskrevet i afsnit 2.2., sat to grænser for de afgiftsfrie indvindingsmængder, nemlig 3000 m³ for alle anlæg, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder og 6000 m³ for vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet. Dette har givet anledning til uklarheder, bl.a. med hensyn til, hvad der forstås ved vandforsyningsanlæg, indvinding på landet og vanding af landbrugsafgrøder.

Som beskrevet under afsnit 2.2. gælder endvidere et lempeligere beregningsgrundlag af gebyret for en række virksomheder. Det har i praksis vist sig, at der er visse mellemformer som f.eks. idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner og golfbaner m.v., som har givet anledning til tvivl om, hvorvidt de var omfattet af denne ordning, som gælder for jordbrugs- og dambrugserhvervet samt industri. Der har også været en vis usikkerhed om, hvorvidt industriformål omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed.

Loven definerer heller ikke nærmere, hvad der skal forstås ved en virksomhed, herunder hvor nær en sammenhæng, der skal være mellem forskellige enheder, for at virksomhedens tilladelser kan lægges sammen og udløse fritagelse. Reglerne kan på dette punkt give anledning til tvivl f.eks. om, hvorvidt to eller flere landbrugsejendomme med samme ejer betragtes som én virksomhed.

Endvidere er det i de nugældende regler uklart, om det ved bortforpagning er ejeren eller forpagteren, der er afgiftspligtig.

Endelig er den opkrævningsordning, der blev indført i forbindelse med kommunalreformen administra-

tiv uhensigtsmæssig, idet kommunerne opkræver et gebyr og videresender hovedparten til staten.

3.2 Tilpasset kortlægning i vandplanen

Det er beskyttelsen af alt overfladevand og grundvand, der skal indarbejdes i vandplanen. Det fremgår ikke præcist af de gældende regler, at opgaven med kortlægning og udpegning af henholdsvis områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder skal udføres i sammenhæng med de øvrige opgaver i vandplanen, således at beskyttelsen af drikkevandsressourcerne indgår i den samlede beskyttelse af overfladevand og grundvand.

4. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder en fiksering af afgiften til dækning af de offentlige udgifter til drikkevandsbeskyttelse, forenklede regler for betaling og opkrævning af afgiften og en præcisering af reglerne om den målrettede drikkevandsbeskyttelse i vandplanen.

4.1. Afgift

Da Justitsministeriet som anført i afsnit 1, er mest tilbøjelig til at mene, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens forstand i forhold til opkrævning af betaling fra vandindvinderne efter miljømålslovens § 35 og vandforsyningslovens § 52 c, foreslås det, at der i vandforsyningsloven indsættes et nyt kapitel 4 a om betaling og opkrævning m.v. af en fikseret afgift til drikkevandsbeskyttelse. Vandforsyningslovens § 52 c foreslås samtidig ophævet. Endvidere foreslås miljømålslovens § 35 nyaffattet, således at bestemmelsen henviser til de foreslåede afgiftsregler i vandforsyningslovens kapitel 4 a.

Afgiftens størrelse er beregnet på grundlag af en økonomisk analyse i den rapport, som Deloitte i 2008 udarbejdede for Miljøministeriet. Heri er det vurderet, at de samlede omkostninger til den statslige kortlægning og den kommunale indsatsplanlægning fra 2007 og frem vil andrage henholdsvis 1.102 mio. kr. og 532 mio. kr. inkl. administration af afgiftsopkrævningen.

Det er forudsat, at staten overtager opkrævningen, hvorefter de samlede udgifter ændres til henholdsvis 1.118 mio. kr. i staten og 510 mio. kr. i kommunerne. Ved beregningen af afgiftssatserne er der i de nævnte beløb fradraget de afholdte og forventede udgifter i 2007 og 2008.

Det vil sige, at den resterende udgift med udgangen af 2008 vil koste ca. 925 mio. kr. at afslutte kortlægningen af grundvandet, mens det vil koste ca. 455 mio. kr. at afslutte indsatsplanlægningen.

F. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

Der er desuden foretaget en vurdering af, hvornår det med den nødvendige interne og eksterne kapacitet vil være muligt og mest hensigtsmæssigt at afslutte kortlægningen og indsatsplanlægningen. Det vurderes i denne sammenhæng hensigtsmæssigt at fortsætte nogenlunde på det nuværende aktivitetsniveau, samt at kommunerne kan gennemføre arbejdet med indsatsplanlægningen kort tid efter, at kortlægningsarbejdet er afsluttet.

Ud fra disse vurderinger fastsættes afgiften ud fra en forudsætning om, at kortlægningen kan afsluttes i 2015 og indsatsplanlægningen i 2017. Dette medfører et samlet årligt afgiftsniveau på 30,5 øre pr. kubikmeter meddelt indvindingstilladelse, heraf 21,9 øre til staten og 8,6 øre til kommunerne.

Satserne reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveaokorrektion. Denne regulering fradrages årligt 2 pct. i den statslige del af afgiften som følge af produktivitetsforbedringer i den statslige opgavevaretagelse. Dette fradrag gælder ikke i forhold til kommunerne. Omvendt sker der årligt en forhøjelse af begge satser for at modvirke virkningerne af et forventet årligt fald i den afgiftspligtige vandmængde, der i beregningerne nedsættes med 1,5 pct. om året fra et udgangspunkt på 640 mio. m³ i 2006.

Det foreslås, at den statslige del af afgiften ophæves ved afslutning af den statslige kortlægning med udgangen af 2015 og at den kommunale del af afgiften ophæves ved afslutning af den kommunale indsatsplanlægning med udgangen af 2017.

Det foreslås, at opkrævningen forestås af told- og skatteforvaltningen. De opkrævede kommunale afgifter efter vandforsyningsloven fordeles årligt til kommunerne via det udvidede totalrammep princip. Der vil blive opkrævet afgift fra 2009.

Hvis det efterfølgende viser sig, at afgiften ligger over eller under niveauet for fuld omkostningsdækning, jf. § 1, nr. 1 (§ 24), vil afgiften ved lov blive ændret, således at der over en fire-årig periode er tale om fuld omkostningsdækning, jf. budgetvejledningen. For at gøre det muligt at fastslå, om der er tale om fuld omkostningsdækning skal kommunerne, i overensstemmelse med de systemer, der i dag fungerer på andre refusionsområder, have deres revisor til særskilt at opgøre deres udgifter til indsatsplanlægning.

4.2. Afgiftspligt, afgiftsfritagelse og afgiftlempelse

De foreslåede regler om afgiftspligt omfatter som efter de hidtidige regler indvinding af grundvand, der kræver tilladelse efter vandforsyningslovens § 20 og

indvinding af grundvand, som i henhold til lovens overgangsbestemmelser fortsat kan ske uden tilladelse frem til 1. april 2010.

Afgiftspligten omfatter efter forslaget fortsat både vandværker (offentlige såvel som private), og indvinding til eget brug, samt indvinding til alle erhvervsformål.

Udover en fiksering af afgifternes størrelse foreslås en række yderligere præciseringer og forenklinger af bestemmelserne om grundlaget for afgiftens beregning, afgiftsfritagelse og lempelse, betalingspligt, opkrævning m.v. Bestemmelserne indebærer en række forenklinger i forhold til de gældende bestemmelser.

4.2.1 Præcisering og forenkling af bestemmelser om afgiftspligt og afgiftsgrundlag

Det foreslås, at den 1. januar i opkrævningsåret fastsættes som en fast skæringsdato for opgørelse af afgiften hos vandindvinderne. Forslaget vil skabe gennemsnitlighed i opgørelsen af betalingskravet over for den enkelte vandindvinder samtidig med, at det vil give opkrævningsmyndigheden et enklere regelsæt at administrere efter. Samtidig foreslås det, at afgiften fastsættes endeligt for et år ad gangen.

Reglerne om afgiftspligt for anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, men som efter § 86 ikke kræver tilladelse, foreslås endvidere præciseret, således at der ved fastsættelse af afgiften tages udgangspunkt i den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008 i stedet for af den tilladte indvindingsmængde.

Som en administrativ forenkling foreslås det at præcisere reglerne således, at det klart kommer til at fremgå, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget, som er adressaten for tilladelsen. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse/-ret vil herefter kun have konsekvenser for betalingspligten ved endelig overdragelse til eje af den virksomhed og det vandindvindingsanlæg, som tilladelsen er knyttet til. Overdragelse vil kunne ske uafhængigt af, om der sker en samtidig overdragelse til eje af de arealer/den ejendom, hvor indvindingsanlægget er lokaliseret. Overdragelse vil medføre, at afgiftspligten overgår til den nye ejer med virkning fra det førstkommande afgiftsår, jf. også forslaget § 1, nr. 1 (§ 24 g).

Det bemærkes, at lovforslaget ikke regulerer det indbyrdes forhold mellem ejeren af anlægget og en lejer/forpagter. Parterne vil således indbyrdes kunne aftale overvæltning af afgifterne på forpagteren i de situationer, hvor forpagteren har brugsret til indvindingsanlægget, uanset at ejeren har betalingspligten i forhold til det offentlige.

Med forslaget undgås det at pålægge kommunerne en administrativ byrde med at indsamle og opdatere oplysninger om forpagtningsaftaler forud for indberetning til Jupiter-databasen og at pålægge forpagterne/tilladelseshaverne en administrativ byrde med at dokumentere forpagtningsaftalerne, jf. forslaget § 1, nr. 1 (§ 24 a).

4.2.2 Forenkling af reglerne om afgiftsfritagelse

Efter de gældende regler er kun de indvindingstilladelser, der oprindelig blev meddelt af amtet, omfattet af betalingspligten. Indvindingstilladelser i bynære områder under 3000 m³ og indvindingstilladelser i landområder under 6000 m³, som før kommunalreformen blev meddelt af kommunalbestyrelsen, er derfor undtaget. For at skabe et enkelt administrationsgrundlag foreslås, at der fremover alene opkræves afgift for indvindingstilladelser for mere end 6000 m³ uden hensyn til indvindingens formål.

Hermed undgås, at der i hvert enkelt tilfælde skal tages konkret stilling til, om betingelserne for fritagelse er opfyldt – herunder om der eksempelvis er tale om et vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser beliggende på landet, som efter gældende ret kan undtages så længe indvindingstilladelsen er på højst 6000 m³ eller et bynært anlæg, som kun kan undtages op til 3000 m³. For så vidt angår vanding af landbrugsafgrøder, for hvilke der i dag ikke gælder nogen bagatelgrænse for afgiftspligten, bemærkes, at der i de gældende regler synes at være tale om utilsigtet forskelsbehandling af ejere med tilladelse til vanding af landbrugsafgrøder i forhold til andre erhverv, jf. forslaget § 1, nr. 1 (§ 24 c).

4.2.3 Forenkling af reglerne om afgiftslempelser for erhvervsmæssig egenindvinding

Reglerne om lempelsesordningen for jordbrug, dambrug og industri foreslås præciseret og forenklet på en række punkter, bl.a. med det formål at få præciseret afgrænsningen af de betalingspligtige samt at reducere de administrative omkostninger og byrder i forbindelse med opkrævningen.

Som hidtil betaler vandværker (offentlige såvel som private), indvindere i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt indvindere til industriformål i henhold til bestemmelserne. Af hensyn til en ensartet administration er samtlige erhvervsmæssige virksomheder med egen indvinding nu omfattet. Udvidelsen betyder at bl.a. bureauer, forlystelser, landinspektører, mæglere, og rådgivende ingeniører med egen indvinding fremtidigt vil være omfattet, ligesom idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner og golfbaner m.v. vil være omfattet i det omfang, de er registreret som en erhvervs-

virksomhed. Udvidelsen forventes dog ikke at medføre væsentlige ændringer.

Samtidig foreslås reglerne om et loft over afgiften for virksomheder med flere tilladelser præciseret og forenklet. Det foreslås, at tilladelser skal vedrøre samme CVR-nummer for at kunne udløse ret til fritagelse efter bestemmelserne. En virksomhed med flere tilladelser vil derved opnå fritagelse på den tilladelsesmængde, der overstiger 25.000 m³, så længe at tilladelserne er knyttet til samme CVR-nummer. Hvis en virksomhed ikke har et CVR-nummer anvendes ejrens CPR-nummer, jf. forslaget § 1, nr. 1 (§ 24 b).

4.3 Fælles opkrævning ved told- og skatteforvaltningen

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen opkræver betalingen direkte hos vandindvinderne, således at der fremover kun er en opkrævningsmyndighed. Da told- og skatteforvaltningen har de nødvendige kompetencer og erfaring med at opkræve miljøafgifter, forventes det at medføre administrative lettelser, ligesom det sammen med de foreslåede forenklinger af reglerne vil sikre en ensartet administration for hele landet.

Ved at samle opgaven med opkrævning af afgifter opnås bl.a., at virksomheder ikke længere vil skulle indsende ansøgninger til en eller flere opkrævningsmyndigheder for at dokumentere retten til fritagelse på baggrund af tilladelser vedrørende anlæg beliggende i to eller flere kommuner.

Det foreslås, at kommunerne forpligtes til at indberette oplysninger om bl.a. de tilladte vandmængder knyttet til vandindvindingsanlæg til Jupiter-databasen.

Til brug for beregning og opkrævning af afgift trækker told- og skatteforvaltningen efter forslaget oplysningerne om virksomhedens tilladelser fra Jupiter-databasen og sammenholder tilladelserne med de angivne CVR- eller CPR-numre i databasen, jf. forslaget § 1, nr. 1 (§ 24 d).

Reglerne foreslås endvidere tilpasset de regler, som i øvrigt gælder for opkrævning af skatter og afgifter efter hovedparten af de øvrige skatte- og afgiftslove, herunder vedrørende betaling af rykkergebyr, renter ved forsinket betaling, eftergivelse m.v. ligesom det foreslås, at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser kan ske efter de almindelige regler om klage til Landsskatteretten.

4.4 Den fremtidige drikkevandsbeskyttelse

I forbindelse med gennemførelse af Drikkevandsudvalgets anbefalinger i 1998 vedtog Folketinget lov nr. 479 af 1. juli 1998 om beskyttelse af drikkevands-

ressourcer og vandforsyning. Her videreføres principperne også uændret. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (Folketingsåret 1997-98, 2. samling L 56 Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om planlægning (Beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning)), at "vandressourceplanlægningen skal omfatte udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, områder uden særlige drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder." Disse områdeudpegninger fremgår i dag af regionplanerne. Med vedtagelsen af miljømålsloven (Folketingsamlingen 2003-04, L 15 Lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) samt ændringslovene i forbindelse hermed (L 16 Forslag til ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om forurennet jord og lov om planlægning (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandområder og internationale naturbeskyttelsesområder) blev det fastsat, at ovennævnte udpegningsgrundlag i regionplanerne ved første vedtagelse af miljømålslovens vandplan vil blive en del af vandplanen.

For at præcisere, at der er tale om en fortløbende opgave, er Miljøministeriets udpegnings- og kortlægningsforpligtigelse fastsat i forslagens § 8 a. I forhold til den tidligere hjemmel i vandforsyningslovens § 11 er der endvidere foretaget en sproglig opstramning, jf. forslagens § 2, nr. 1 (§ 8a).

Den nye § 8 a som præcisere udpegnings- og kortlægningsopgaverne for den målrettede drikkevandsbeskyttelse, ligesom dette foreslås indføjet i bilag 2 til miljømålsloven. Hensigten med bestemmelserne er at præcisere, at den målrettede drikkevandsbeskyttelse skal indgå i vandplanen og prioriteres i forhold til den øvrige beskyttelse af overfladevand og grundvand. Den foreslåede bestemmelse præcisere de relevante bestemmelser vedrørende Miljøministeriets opgaver i forbindelse med grundvandskortlægning, mens kommunernes opgaver med udarbejdelse af indsatsplaner efter vandforsyningslovgivningen videreføres uændret.

De fremtidige opgaver til den målrettede drikkevandsbeskyttelse for Miljøministeriet og kommunerne vil efter forslaget fremover skulle finansieres via de afgifter, der opkræves efter de foreslåede regler i vandforsyningslovens kapitel 4 a.

Lovforslaget præcisere dernæst den samkøring af viden og vurderinger, som miljøcentrene skal foretage i forbindelse med udarbejdelse af materiale til brug for

beskyttelse af overfladevand, grundvand og drikkevand, jf. bilag 2 til miljømålsloven.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I 2008 gennemførte Deloitte for Miljøministeriet en økonomisk analyse af grundvandskortlægningen og indsatsplanlægningen. Analysen pegede på en række besparelsesmuligheder ved statens fremtidige kortlægning. De fremtidige enhedsomkostninger til grundvandskortlægningen forventes således at blive lavere end de hidtidige gennemsnitsomkostninger, idet staten blandt andet vil kunne udnytte stordriftsfordele og rationalisere kortlægningsopgaverne.

Hvad angår indsatsplanlægningen er der ikke de samme muligheder for rationaliseringsgevinster. Hertil kommer forskellige andre forhold som gør, at indsatsplanlægningen ikke er grund til at forvente et fald i de fremtidige omkostninger til indsatsplanerne.

Lovforslaget indebærer en såvel organisatorisk som tidsmæssig omlægning af opkrævningen af midler til den statslige grundvandskortlægning og den kommunale indsatsplanlægning med heraf følgende ændrede opkrævningssatser og tidshorisont, men forslaget vurderes ikke i øvrigt at medføre øgede omkostninger for det offentlige. Administrationen af kommunernes opkrævning er tidligere finansieret af en del af det opkrævede beløb. Kommunerne vil fortsat skulle registrere og vedligeholde oplysninger til Jupiter-databasen, som drives af GEUS, og udgiften hertil vil fortsat skulle kompenseres inden for den andel af afgiften, som opkræves til kommunen. Told- og skatteforvaltningen vil få adgang til oplysninger i Jupiter-databasen til brug for den fremtidige opkrævning. Told- og skatteforvaltningen forventes at afholde udviklingsomkostninger op til 1 mio. kr. samt et beløb på 1,7 mio. årligt til drift af systemet. Disse beløb finansieres som hidtil via den opkrævede afgift. Afgiften opkræves efter forslaget til og med 2015, men skal dække told- og skatteforvaltningens driftsomkostninger til og med 2017.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Som en forenkling af opkrævningsgrundlaget foreslås det, at der fastsættes en samlet bagatelgrænse på op til 6000 m³, for hvilken der ikke opkræves afgift. Det vurderes, at dette vil begunstige mindre, ikke almene vandværker og små erhverv med en afgiftsletelse på samlet ca. 1,5 mio. kr.

For større erhvervsvirksomheder - fortrinsvis jordbrug og industri - vil forslaget medføre en administrativ forenkling, idet der ikke længere skal ansøges om

afgiftsfrigtagelse for de indvindingstilladelser, der er meddelt uden for virksomhedens hovedkommune (den kommune, der har meddelt den største tilladelse).

7. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative ændringer for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har i sig selv ingen miljø- eller sundhedsmæssige konsekvenser, da det præciserer den eksisterende arbejdsfordeling mellem Miljøministeriet og kommunerne for de opgaver, der følger af miljømålsloven, samt fastsætter et beløb til finansiering af disse opgaver.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer

Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Energi, Dansk Handel og Service (DHS), Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Miljøteknologi, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Datatilsynet, Det Norske Veritas, DNV, DONG, Envina, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, Konkurrencestyrelsen, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Danske Brøndborere,

13. Sammenfattende skema

Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Forsikring & Pension, Forsvarets Bygningstjeneste, Greenpeace Danmark, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, HTSI Erhvervsorganisationen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Kommunalteknisk Chefforening, Landbrugets Rådgivningscenter, Landbrugsrådet, Miljøklagenævnet, Naturklagenævnet, Parcelhusejernes Landsorganisation, Sammenslutningen af Danske Småøer, Stats og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab (SKAF), Statsansattes Kartel, Teknologirådet og Vattenfall.

11. Virksomhedspanel

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

12. Forholdet til konkurrenceretten

Konkurrencestyrelsen har vurderet, at det i forhold til reglerne om afgiftsfrigtagelse ikke kan udelukkes, at der er en problemstilling i forhold til EU's statsstøtteregler. Lovforslaget vil derfor blive anmeldt til EU kommissionen.

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	1,5 mio. kr. årligt	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Fast bagatelgrænse på op til 6000 m ³ og forenkling ved afgiftsfrigtagelse	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Til kapitel 4 a

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven indsættes et nyt kapitel 4 a om betaling og opkrævning m.v. af en fikseret afgift til drikkevandsbeskyttelse.

De foreslåede regler i kapitel 4 a erstatter bestemmelserne i lovens § 52 c.

De foreslåede bestemmelser erstatter også opkrævningen af gebyr efter miljømålslovens § 35. Afgiften efter den foreslåede § 24 rummer således også betaling for kortlægning og udpegning m.v. af følsomme indvindingsområder og indsatsområder efter miljømålsloven efter den foreslåede § 8 a i miljømålsloven, jf. også lovforslagets § 2, nr. 1-3.

Til § 24

Forslagets § 24 indeholder bestemmelser om afgiftens størrelse og reguleringen heraf samt fordelingen af provenuet mellem det kommunale og det statslige niveau.

Det bemærkes, at der i anden lovgivning er fastsat særlige regler om, at indvinding af grundvand uanset bestemmelserne i vandforsyningsloven kan ske uden en tilladelse efter vandforsyningslovens § 20. En sådan indvinding vil ikke være omfattet af afgift efter bestemmelserne i vandforsyningsloven. Det gælder f.eks. bestemmelsen i jordforureningslovens § 63.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 4.1.

Til §§ 24 a og 24 b

Den foreslåede bestemmelse i § 24 a, stk. 1, indebærer, at ejeren af et vandforsyningsanlæg skal betale afgift af alle de indvindingstilladelser, som har tilknytning til anlægget, herunder hvis en anden person eller virksomhed lejer sig ind på anlægget og opnår sin egen indvindingstilladelse til det samme anlæg. Ejeren skal i sådanne tilfælde betale afgift af den samlede mængde, som der er meddelt indvindingstilladelse til i tilknytning til anlægget. Der skal også betales afgift af tilladelser, som er meddelt til anlæg, som endnu ikke er taget i brug. Tilsvarende gælder efter den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 1 for andre vandindvindingsanlæg, idet der dog kun skal betales afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde og maksimalt af en tredjedel af 25.000 m³.

Det er i vandforsyningslovens § 52 c ikke entydigt fastsat, på hvilket tidspunkt og inden for hvilke tids-

rammer vandindvinderen skal betale på baggrund af den tilladte indvindingsmængde. På samme måde er det heller ikke fastsat på hvilket tidspunkt og inden for hvilke tidsrammer en virksomhed vil kunne blive omfattet af reglen i § 52 c, stk. 4, om delvis fritagelse fra betaling for den del af tilladelsesmængden, der overstiger 25.000 m³.

De foreslåede bestemmelser i § 24 a og § 24 b fastsætter den 1. januar i opkrævningsåret som fast skæringsdato for opgørelse af kravet hos vandindvinderne. Forslaget vil skabe gennemsigtighed i opgørelsen af betalingskravet overfor den enkelte vandindvinder samtidig med, at det vil give opkrævningsmyndigheden et enklere regelsæt at administrere efter.

Opkrævningsmyndigheden vil således undgå tvister om betalingens størrelse i de tilfælde, hvor vandindvinderens tilladelse har ændret sig siden udsendelse af regningen. Samtidig foreslås det, at afgiften fastsættes endeligt for et år ad gangen, jf. også den foreslåede § 24 g.

Efter de gældende regler udgør de almene vandforsyninger og de erhvervsmæssige vandindvinder de to helt store grupper af betalere af afgiften. Det har i praksis vist sig, at der er visse mellemformer, som har givet anledning til tvivl om, hvorvidt de var omfattet af lempelsesordningen for erhvervsvirksomheder. Eksempelvis kan nævnes vandindvinding til brug for idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner, grundvandskøleanlæg og golfbaner m.v.

For at forenkle og præcisere reglerne foreslås det, at alene de almene vandforsyninger skal betale fuld afgift, jf. den foreslåede § 24 a, mens andre vandindvinder omfattes af lempelsesordningen, hvorefter der alene skal betales afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde og maksimalt af en tredjedel 25.000 m³, jf. den foreslåede § 24 b.

Efter de foreslåede regler vil alle former for erhvervsmæssig vandindvinding være omfattet af lempelsesordningen, som erstatter de gældende særlige bestemmelser for jordbrug, dambrug og industri. Også de omtalte mellemformer bliver efter forslaget omfattet af lempelsesordningen. At alle erhvervsvirksomheder bliver omfattet, indebærer endvidere, at bl.a. bureauer, forlystelser, landinspektører, mæglere, og rådgivende ingeniører med egen indvinding fremtidigt vil være omfattet af lempelsesreglerne, se afsnit 4.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Forenklingen betyder også, at vandforsyninger, som ikke er almene (dvs. vandforsyninger, som ikke forsyner eller ikke har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme) og med en indvinding over 6000 m³, bliver omfattet af lempelsesreglerne.

Til § 24 a

Den foreslåede § 24 a indebærer, at ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal betale afgift af den tilladte indvindingsmængde, medmindre der er tale om et anlæg med en tilladelse på højst 6000 m³, idet anlægget i så fald er omfattet af fritagelsen i den foreslåede § 24 c.

Vandforsyningslovens § 52 c, stk. 6, har følgende ordlyd: »For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyret på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.«

Det betyder, at også indehavere af indvindingsrettigheder, hvor der efter overgangsbestemmelserne i lovens § 86 ikke er meddelt en tilladelse efter § 20 efter de gældende regler skal betale gebyr.

Vandforsyningslovens § 86 blev indsat ved en ændring af loven, der trådte i kraft 1. april 1980. Bestemmelsen fastsætter, at rettigheder til vandindvinding i henhold til tidligere lovgivning for - så vidt de ikke er yderligere begrænset - kun gælder for et tidsrum af 30 år. Dvs. sådanne ældre indvindingsrettigheder vil kunne gælde frem til 1. april 2010.

Det foreslåede stk. 2 opretholder afgiftspligten for anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86. Reglerne for fastsættelse af afgiftens størrelse præciseres, idet »den beregnede gennemsnitlige indvindingsmængde« i den gældende bestemmelse i den foreslåede bestemmelse afløses af »den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008«.

Til § 24 b

Efter vandforsyningslovens § 52 c fastsættes gebyret for tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhverv samt til industriformål forholds-mæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Gebyret fastsættes i forhold til virksomhedens samlede tilladte indvindingsmængde. Loven definerer ikke nærmere, hvad der skal forstås ved en virksomhed, herunder hvor nær en sammenhæng der skal være mellem forskellige enheder, for at tilladelser kan lægges sammen og udløse fritagelse for de mængder, der overstiger 25.000 m³.

Efter lovforslaget skal alle indvindere, der ikke er almene vandforsyningsanlæg, alene betale afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde i tilknytning til indvindingsanlæg med samme ejer overstiger 25.000 m³, betales der efter det foreslåede stk. 2 alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Kun indvindingsanlæg og tilladelser, der vedrører samme CVR-nummer vil kunne udløse ret til fritagelse efter bestemmelserne i den foreslåede § 24 b, stk. 2. CVR-nummeret er virksomhedens identifikationsnummer. Et CVR-nummer er knyttet til én juridisk person, som kan have flere enheder (med flere tilladelser) under sig. En virksomhed m.v. med flere vandindvindingsanlæg vil derved opnå fritagelse på den tilladelsesmængde, der overstiger 25.000 m³, såfremt tilladelserne er knyttet til samme CVR-nummer.

Hvis en virksomhed ikke har et CVR-nummer, anvendes ejerens CPR-nummer.

Udsendelsen af regninger til virksomheder med flere indvindingsanlæg og flere tilladelser vil blive administreret efter virksomhedens CVR-nummer på baggrund af et udtræk i den centrale Jupiter-database. Det henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 24 d og 24 e.

Til § 24 c

Der foreslås en bagatelgrænse for betaling af afgift på højst 6000 m³. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.2.

Til § 24 d

Efter vandforsyningslovens § 70 kan miljøministeren bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsenret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen, hvilket er sket i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. december 2007 om vandindvinding og vandforsyning (§ 32). Kommunerne er endvidere i henhold til dataansvarsaftalen mellem Miljøministeriet, kommunerne og regionerne forpligtet til at indberette oplysninger om de meddelte tilladelser i den fælles offentlige database for grund- og drikkevand samt boringer, Jupiter-databasen.

Efter lovforslaget skal told- og skatteforvaltningen opkræve afgiften på basis af oplysninger i Jupiter-databasen. Da kommunernes oplysninger om bl.a. størrelsen af de enkelte vandindvindingstilladelser vil være afgørende for, at told- og skatteforvaltningen kan sende korrekte regninger ud til vandindvinderne, foreslås det, at lovfæste kommunernes indberetningsforpligtelse og at fastsætte en tidsfrist for kommunernes indberetning af indvindingsmængder m.v.

Ansvar for datas kvalitet, dokumentation og ajourføring bæres af de datagenerende myndigheder i henhold til dataansvarsaftalen.

Efter det foreslåede nr. 1 skal kommunalbestyrelsen indberette oplysninger om vandindvindingsanlæg med tilknyttede tilladelser, der var meddelt efter § 20 den 1. januar det pågældende år, og den årlige tilladte

indvindingsmængde. Oplysningerne skal kunne danne grundlag for opkrævning af afgift efter de foreslåede §§ 24 a og 24 b.

Det foreslåede nr. 2 vedrører indvinding som efter lovens overgangsbestemmelser i § 86 sker uden tilladelse efter § 20, jf. også bemærkningerne til § 24 a, stk. 2. For disse indvindinger skal der ved fastsættelse af afgiften tages udgangspunkt i den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008 i stedet for af den tilladte indvindingsmængde. Det foreslås derfor, at kommunerne forpligtes til at indberette oplysninger herom til databasen for at muliggøre en korrekt og effektiv opkrævning ved told- og skatteforvaltningen.

Kommunalbestyrelsen skal efter nr. 3 indberette formålet med vandindvindingen, som vil være afgørende for, om der skal betales afgift efter § 24 a om almene vandforsyningsanlæg eller § 24 b om øvrige indvindingsanlæg.

Efter det foreslåede nr. 4 vil kommunerne fremover også skulle indberette ejers CPR-nummer i de situationer, hvor ejeren af et indvindingsanlæg ikke har et CVR-nummer.

Udsendelsen af regninger til virksomheder med flere tilladelser vil blive administreret efter virksomhedens CVR-nummer. Opkrævningsmyndigheden vil således entydigt kunne definere størrelsen af afgiften på baggrund af oplysninger om tilladelsesmængde og CVR-nummer. I de tilfælde hvor virksomheden ikke har et CVR-nummer, kan CPR-nummeret på ejeren af indvindingsanlægget benyttes. Jf. også bemærkningerne til den foreslåede § 24 b, samt afsnit 4.3.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal kommunalbestyrelsen indberette oplysningerne senest den 15. januar.

For så vidt angår oplysninger om indvundne vandmængder efter det foreslåede *stk. 1*, nr. 2, svarer tidsfristen til de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1449 af 11. december 2007 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, som fastsætter, hvordan der skal føres kontrol med indvundne vandmængder.

Efter denne bekendtgørelses kapitel 4 skal ejerne af vandforsyningsanlæg, som efter deres art ville kræve tilladelse efter lovens § 20 registrere de vandmængder, som indvindes fra anlægget, og anlæggets ejer skal sende indberetning til kommunalbestyrelsen om anlæggets årsindvinding opgjort for tiden 1. januar til 31. december. Indberetningen skal ske inden den 1. februar det følgende år. Kommunalbestyrelsen vurderer de indberettede oplysninger, herunder størrelsen af de indvundne mængder. Kommunalbestyrelsen skal derefter inden den 1. april registrere indberetningerne i den fælles offentlige database for grund- og drikkevand samt borer, Jupiter-databasen.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 3*, at ministeren bemyndiges til efter forhandling med skatteministeren at fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes.

Told- og skatteforvaltningen skal efter den foreslåede § 24 e have adgang til oplysningerne i databasen til brug for beregning og opkrævning af afgift. Det er således tanken, at ejeren af Jupiter-databasen (GEUS) skal give told- og skatteforvaltningen adgang til oplysningerne til brug for udarbejdelsen af opkrævninger til de afgiftspligtige.

Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk samt andre tekniske krav og om dispensation fra kravene.

Kravene til indberetning vil blive fastsat efter forhandling med de kommunale parter.

Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at der kan dispenseres fra kravene. Dette kunne f.eks. være relevant, hvis en kommune f.eks. ikke har de tekniske muligheder for inden for de fastsatte frister for indberetning at opfylde de krav, som stilles.

Til § 24 e

Told- og skatteforvaltningen indhenter oplysninger i Jupiter-databasen, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 24 d. Oplysningerne danner baggrund for Told- og skatteforvaltningens beregning og opkrævning hos den afgiftspligtige af det skyldige beløb. Told- og skatteforvaltningen må alene anvende de indhentede oplysninger til dette formål.

Til § 24 f

De gældende regler indeholder ikke bestemmelser om tidspunktet for afgiftens opgørelse og afgiftens forfaldstidspunkt, og kommunerne (og før 2007 amterne) har således haft forskellige opkrævningstidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter forfaldstidspunktet til 1. april og sidste rettidige indbetalingsdato 15 dage efter.

Til § 24 g

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 24 a og 24 b.

Efter de gældende regler påhviler betalingspligten, jf. § 52 c, *stk. 3*, den, der har indvindingsretten. Indvindingsretten kan enten bygge på en tilladelse efter vandforsyningslovens § 20 eller bygge på indvindingsrettigheder i henhold til ældre lovgivning.

I forhold til opkrævning af gebyr og administration af fritagelsesordningen har de gældende regler imid-

lertid givet anledning til tvivl i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt indvindingsretten og dermed afgiftspligten tilkommer ejeren af indvindingsanlægget eller en forpagter af ejendommen i de situationer, hvor indvindingsstilladelsen er meddelt til ejeren, som har overladt brugsretten til forpagteren.

Med den foreslåede § 24 g præciseres reglerne således, at det klart kommer til at fremgå, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget, som er adressaten for tilladelsen. Overdragelse af en vandindvindingsstilladelse/-ret vil herefter kun have konsekvenser for betalingspligten ved endelig overdragelse til eje af den virksomhed og det vandindvindingsanlæg, som tilladelsen er knyttet til. Overdragelse vil kunne ske uafhængigt af, om der sker en samtidig overdragelse til eje af de arealer/den ejendom, hvor indvindingsanlægget er lokaliseret. Overdragelse vil medføre, at afgiftspligten overgår til den nye ejer med virkning fra det førstkommande afgiftsår, jf. det foreslåede stk. 3.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke er til hinder for, at ejeren af anlægget og en lejer/forpagter vil kunne aftale overvæltning af udgifterne til betaling af afgifterne på forpagteren i de situationer, hvor forpagteren har brugsret til indvindingsanlægget, uanset at ejeren har betalingspligten i forhold til det offentlige. Ønsker parterne en anden fordeling af udgifterne til betaling af afgiften kan dette f.eks. indgå i forbindelse med udarbejdelse af refusionsopgørelse.

Da afgiften efter lovforslaget opkræves af told- og skatteforvaltningen, vil det kunne forekomme, at opkrævningsmyndigheden ikke har kendskab til, hvem der er den afgiftspligtige, hvis indvindingsanlægget har skiftet ejer. Det foreslåede stk. 2 indebærer, at told- og skatteforvaltningen kan opkræve afgift hos den hidtidige ejer.

Efter det foreslåede stk. 3 opkræves afgiften en gang om året for hele afgiftsperioden uden mulighed for efterfølgende reguleringer før den næste afgiftsperiode.

Det indebærer, at også de vandværker og virksomheder, som efter 1. januar i opkrævningsåret søger og opnår en ændring i tilladelsesmængden, skal betale afgift for hele det pågældende år på baggrund af tilladelsesmængden per 1. januar. Omvendt vil ejere af vandindvindingsanlæg, som får en ny tilladelse (eksempelvis etablering af ny indvinding) eller som får forhøjet tilladelsesmængden i løbet af året ikke blive opkrævet afgiften for resten af året.

Bestemmelsen præciserer endvidere, at ejerskifte efter afgiftsperiodens påbegyndelse først har betydning for afgiftspligten for efterfølgende afgiftsår.

Til §§ 24 h - 24 j

Der er ikke i vandforsyningslovens § 52 c eller miljømålslovens § 35 givet ret til udpankning eller ret til udsendelse af rykkergebyrer. Vandforsyningslovens § 52 c, stk. 8, indeholder alene hjemmel til at fastsætte en rente på 1,3 procent fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned, dog mindst 50 kr.

Det foreslås, at bestemmelserne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., som også finder anvendelse på opkrævning af en række øvrige punktafgifter på miljøområdet skal finde anvendelse. Opkrævningslovens § 6 hjemler et rykkergebyr på 65 kr. § 7 indeholder en udregningsmetode for fastsættelsen af rente ved for sen betaling, som indebærer, at rentens udsving vil følge markedsrentens bevægelser, mens rentesatsen dog vil ligge noget højere. Rentesatsen offentliggøres i Statstidende og Tidsskrift for Skatter. § 8 indeholder hjemmel til fritagelse for betaling af rykkergebyr efter § 6 og renter efter § 7, medens § 15 indeholder hjemmel til eftergivelse og henstand også med selve afgiftsbetalingen. Bestemmelserne administreres restriktivt.

Det foreslås endvidere, at der gives opkrævningsmyndigheden udpankningsret og ret til lønindeholdelse i lighed med reglerne for opkrævning af andre offentlige afgifter.

Til § 24 k

Vandforsyningslovens § 76, nr. 4, afskærer i dag vandindvinderne adgangen til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om fastsættelse og opkrævning af betalingen for grundvandsbeskyttelse.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningens afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten, som også behandler klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser i henhold til andre afgiftslove.

Sagerne behandles efter reglerne om klage m.v. til Landsskatteretten i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006.

Klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved fremsendelsen af klagen betales et beløb på 400 kr. (1987-niveau). Der skal dog ikke betales for klage over afgørelser, der efter Landsskatterettens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer. Om der vil skulle betales klagegebyr, og om der vil være omkostningsgodtgørelse ved klage, vil i et vist omfang blive bestemt af Landsskatterettens præ-

F. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

sident, jf. skatteforvaltningslovens § 42, stk.4, og § 55, stk. 2.

Til § 24 I

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende opkrævning af afgiften, herunder om at indbetaling skal foregå elektronisk.

Det forudsættes, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler, som er nødvendige eller hensigtsmæssige, for at opkrævningen efter denne lov kan foregå så enkelt og effektivt som muligt og så vidt muligt på samme måde som opkrævningen af øvrige skatter og afgifter, som er pålagt de betalingspligtige vandindvindere.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af det foreslåede nr. 1 og 3.

Til nr. 3

I bemærkningerne under nr. 1 er der redegjort for forslaget om, at udgifterne til den statslige og kommunale kortlægning og planlægning i forbindelse med drikkevandsbeskyttelse i fremtiden dækkes af en afgift, som opkræves efter bestemmelserne i det foreslåede kapitel 4 a i vandforsyningsloven. Afgiften erstatter det gebyr, der tidligere er opkrævet efter vandforsyningslovens § 52 c, der som en konsekvens heraf foreslås ophævet.

*Til § 2**Til nr. 1**Til § 8 a, nr. 1 og 2*

Der vil være behov for justeringer af de tidligere udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder uden særlige drikkevandsinteresser. Imidlertid vil det ikke - i modsætning til reglerne i vandforsyningsloven fra 1998 - være i overensstemmelse med vandrammedirektivet at udpege områder med begrænsede drikkevandsinteresser, da det ikke vil være i overensstemmelse med direktivets principper at foretage en sådan prioritering. Lovforslaget fastlægger derfor alene krav om, at Miljøministeriet skal udpege områder med særlige drikkevandsinteresser og områder med drikkevandsinteresser. En udpegning kan give sig udtryk ved en egentlig nyudpegning af et område eller en justering i forhold til et tidligere udpeget område.

Til § 8 a, nr. 3-5

Miljøministeren har efter de foreslåede bestemmelser i nr. 3-5 en udpegnings- og kortlægningsforpligtig-

gelse i forhold til følsomme indvindingsområder og indsatsområder. Der er tale om en videreførelse af en forpligtigelse, amtsrådene blev pålagt med § 11 i vandforsyningsloven, der kom ind i loven ved den lovændring, der er omtalt ovenfor. Der fremgår bl.a. følgende af de specielle bemærkninger til den nu ophævede § 11 i vandforsyningsloven (Folketingssamling 1997-98, L 56 § 1, nr. 4):

»Denne udpegning vil skulle ske ved, at vandressourcekortlægningens identifikation af særligt følsomme områder sammenholdes med de udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplade til eksisterende vandindvindinger uden for disse (hvad enten de i øvrigt gives særlig prioritet af amtet eller ej). Det skal for de udpegede områder angives, hvilke typer af forurening, de anses for følsomme overfor. F.eks. skal der altså udpeges nitratfølsomme indvindingsområder. Der vil ikke nødvendigvis være sammenfald mellem nitratfølsomme indvindingsområder og indvindingsområder, der anses for sårbare over for f.eks. pesticider, da de geologiske forhold, der betinger muligheden for forurening med forskellige stoffer, ikke er de samme, jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 3. Endelig foreslås det, at planlægningen skal omfatte udpegning af indsatsområder, hvor amtsrådet finder, at en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne, og hvor amterne derfor forpligtes til at udarbejde indsatsplaner efter § 13, samt en prioritering af disse indsatsområder og tidsplan for udarbejdelse og iværksættelse af indsatsplaner for disse.

Amternes udpegning af indsatsområder bygger på kortlægningen af forureningstrusler og udpegningen af særligt udsatte indvindingsområder. Når områderne skal udvælges, må der tages udgangspunkt i områderne med særlige drikkevandsinteresser, da amterne her har identificeret de ressourcer, som ud fra et overordnet vandforsyningssynspunkt er vigtigst. Der er således både taget hensyn til ressourcernes kvalitet og mængde, forureningskilder og naturlig beskyttelse og til den eksisterende vandindvinding og mulighederne for om nødvendigt at omlægge denne til mere velbeskyttede ressourcer uden urimelige omkostninger. I særlige tilfælde kan der dog være grund til at amtet prioriterer områder uden for områderne med særlige drikkevandsinteresse.«

Med nærværende forslag er der ikke tilsigtet nogen ændring af disse udpegnings- og kortlægningsopgaver - herunder kortlægning efter jordforureningsloven -, idet også Regionernes forureningskortlægning vil

være en del af udpegningsgrundlaget. Miljøstyrelsens vejledning nr. 3 fra 2000 om Zonering er stadig aktuell.

Ligesom under ovennævnte punkt til § 8a stk. 1 nr. 1 og 2 vil der også for de kortlægningsforpligtigelser, der er omfattet af punkt 3, være behov for at kunne justere allerede udpegede og kortlagte følsomme indvindingsområder. Med forslaget bliver det derfor muligt både at kunne kortlægge og udpege nye følsomme indvindingsområder, ligesom det bliver muligt i det fortløbende arbejde at justere en allerede udført kortlægning.

Den målrettede drikkevandsbeskyttelse overflyttes fra de tidligere regionplaner i det omfang, at udpegnings- og kortlægningsopgaverne allerede er udført. Fremtidige udpegnings- og kortlægningsopgaver løses på samme grundlag. Allerede eksisterende og fremtidige udpegninger og kortlægninger indarbejdes og følger vandplanernes planperioder, offentlighedsprocedure m.v.

Med forslaget præciseres det derimod, at vurderingen og prioriteringen af den fremtidige drikkevandsbeskyttelse skal gennemføres i forbindelse med den samlede beskyttelse af overfladevand, grundvand og drikkevand. Herved indgår den målrettede beskyttelse af vandressourcerne til sikring af drikkevandet i helhedsvurderingen af vandbeskyttelsen.

Som beskrevet under de almindelige bemærkninger til lovforslaget punkt 2.6 om udpegningsgrundlaget for den målrettede drikkevandsbeskyttelse er det kommunerne der efter en fastsat procedure udarbejder den konkrete indsatsplan.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af at opkrævningen foreslås ændret til en afgift. Der henvises til bemærkningerne til nr. 1 vedrørende ændringerne af vandforsyningsloven, og bemærkningerne til nr. 3 vedrørende den foreslåede ændring af § 35.

Til nr. 3

Som en konsekvens af forslaget under § 1, nr. 1, om at indsætte et samlet kapitel som et nyt kapitel 4 a i vandforsyningsloven om afgift til drikkevandsbeskyttelse og den foreslåede bestemmelse om en ny § 8 a i miljømålsloven om miljøministerens opgaver vedrørende udpegnings af drikkevandsressourcer, foreslås en ændret affattelse af miljømålslovens § 35. Det foreslås således, at det fastsættes i § 35, at der opkræves en afgift efter vandforsyningslovens kapitel 4 a til dækning af Miljøministeriets udgifter, jf. § 8 a.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af forslaget under nr. 1. Ændringen afspejler endvidere forslaget om, at der i fremtiden ikke skal udpeges områder med begrænsede drikkevandsinteresser. Herom henvises der til bemærkningerne til § 8 a, nr. 1 og 2.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2009, således at opkrævning af afgiften kan beregnes fra denne dato.

Til stk. 2

Efter lovforslagets § 1, nr. 3, ophæves vandforsyningslovens § 52 c. Den foreslåede overgangsbestemmelse sikrer hjemmel til, at kommunalbestyrelserne kan færdigbehandle eventuelle verserende sager efter denne bestemmelse også efter denne lovs ikrafttræden.

Til stk. 3

Reguleringen, jf. § 24, stk. 3, foretages første gang med virkning fra 2010.

Til stk. 4

For at give kommunalbestyrelsen tid til at indrette sig på de nye regler og tilvejebringe de nødvendige oplysninger, foreslås det, at fristen for indberetning af oplysninger efter forslaget § 24 b sættes til 15. april for opkrævningsåret 2009.

Til stk. 5

Forfaldstidspunktet efter forslaget § 24 f foreslås for 2009 fastsat til 1. juli. Herved opnås, at kommunerne og told- og skatteforvaltningen får den fornødne tid til at få tilvejebragt det nødvendige opkrævningsgrundlag, ligesom de afgiftspligtige får tid til at indrette sig på eventuelt ændrede betalingsfrister.

Til stk. 6 og 7.

Den statslige del af opgaven er forudsat afsluttet i 2015, hvorfor afgiften opkræves til og med 2015. De kommunale opgaver forudsættes afsluttet i 2017, hvorfor afgiften opkræves til og med denne dato. Den del af afgiften, der medgår til administration af ordningen i told- og skatteforvaltningen opkræves sammen med den statslige del af afgiften til og med 2015, men dækker den samlede administration indtil udgangen af 2017.

Bilag 1**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov***Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovekønt-
gørelse nr. 71 af 17. januar 2007, foretages føl-
gende ændringer:

1. Efter § 23 indsættes som nyt kapitel:

*Afgift til drikkevandsbeskyttelse**Afgiftspligtig grundvandsindvinding og afgiftens
størrelse*

§ 24. Efter reglerne i dette kapitel opkræves år-
ligt en afgift pr. m³ grundvand på 30,5 øre i
2009-niveau af tilladelser til indvinding af
grundvand meddelt efter § 20 samt af vandind-
vinding i henhold til § 86.

Stk. 2. Af den samlede afgift anvendes

- 3) 21,9 øre til dækning af Miljøministeriets ud-
gifter til opgaver omfattet af miljømålslo-
vens § 8 a samt til told- og skatteforvaltnin-
gens udgifter til administration vedrørende
opkrævningen, jf. § 24 e, og
- 4) 8,6 øre til dækning af kommunernes udgifter
til varetagelse af opgaver ved at oprette og
lede et koordinationsforum, jf. § 12, udar-
bejdelse af indsatsplaner for udpegede ind-
satsområder, jf. § 13, og kommunalbestyrel-
sens administration forbundet med indsam-
ling og indrapportering af data, jf. § 24 d.

Stk. 3. Sætserne reguleres årligt med den i de
successivt offentliggjorte forslag til finanslov
fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks
med niveauekorrektion. Denne regulering fradrag-
es årligt 2 pct. i den statslige del af afgiften som
følge af produktivitetsforbedringer i den statsli-
ge opgavevaretagelse. Begge satser reguleres
endvidere med en årlig forhøjelse som kompen-
sation for fald i den afgiftspligtige vandmængde,
der i beregningerne nedsættes med 1,5 pct. årligt
fra et niveau på 640 mio. m³ i 2006.

*Gældende formulering**Lovforslaget*
Afgiftsgrundlag

§ 24 a. Ejere af almene vandforsyningsanlæg skal betale afgift efter § 24 af den årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelserne eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. Ejere af almene vandforsyningsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, skal betale afgift efter stk. 1 af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008.

§ 24 b. Ejere af andre vandindvindingsanlæg skal alene betale afgift efter § 24 af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

Stk. 2. Hvis et eller flere vandindvindingsanlæg omfattet af stk. 1 har samme ejer, og den samlede tilladte årlige indvindingsmængde pr. 1. januar i opkrævningsåret overstiger 25.000 m³, betales alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 3. Ejere af anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, skal betale afgift efter stk. 1 og 2 af en tredjedel af den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004

Afgiftsfritagelse

§ 24 c. Ejere af vandindvindingsanlæg med en tilladt indvinding på højst 6.000 m³ grundvand årligt skal ikke betale afgift.

Stk. 2. Ejere af anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, skal ikke betale afgift efter § 24, hvis den gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008 er på højst 6.000 m³ pr. år.

Kommunernes indberetning af oplysninger

§ 24 d. Kommunalbestyrelsen indberetter hvert år til databasen for grundvands-, drikkevands, råstof-, miljø- og geotekniske data, Jupiter-databasen, oplysninger om

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) vandindvindingsanlæg hvortil der senest den 1. januar det pågældende år er meddelt tilladelse efter § 20, og den årlige tilladte indvindingsmængde,
- 2) vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004 - 2008,
- 3) vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype),
- 4) ejerens CVR- eller CPR-nummer, og navn og adresse, og
- 5) øvrige oplysninger fastsat efter stk. 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen indberetter senest den 15. januar de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 3. Miljøministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk, samt om andre tekniske krav og om dispensation fra kravene.

Andre bestemmelser

§ 24 e. Told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse om afgiftens størrelse og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb til betaling.

Stk. 2. Til brug for beregning og opkrævning af afgifter indhenter told- og skatteforvaltningen oplysninger i Jupiter-databasen, jf. § 24 d.

§ 24 f. Afgiftsperioden er kalenderåret. Afgiften betales en gang årligt og forfalder til betaling 1. april. Sidste rettidige betalingstidspunkt er 15. dage efter forfaldstidspunktet.

§ 24 g. Afgiftspligten påhviler den, der er ejer af anlægget den 1. januar i opkrævningsåret, jf. §§ 24 a og 24 b.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Er anlægget overgået til en ny ejer, uden at det er anmeldt til kommunalbestyrelsen eller told- og skatteforvaltningen vedlagt dokumentation inden 1. januar i opkrævningsåret, kan told- og skatteforvaltningen opkræve afgiften hos den hidtidige ejer.

Stk. 3. Afgiften reguleres ikke som følge af ændring eller ophør af en indvindingstilladelse i løbet af opkrævningsåret, ligesom afgiften ikke tilbagebetales i tilfælde af ejerskifte.

Gebyr, renter og fritagelse herfor

§ 24 h. §§ 6, 7 og 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgifter efter denne lov.

Udpantning, lønindeholdelse, henstand og eftergivelse

§ 24 i. Afgiften med påløbne renter og omkostninger samt gebyrer i henhold til § 24 h kan indrives ved udpantning samt ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 24 j. Reglerne om eftergivelse og henstand i § 15 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på afgifter, renter og gebyrer efter denne lov.

Klage

§ 24 k. Told- og skatteforvaltningens afgørelser af spørgsmål om afgift efter §§ 24-24 c kan inden 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten og kapitel 19 om omkostningsgodtgørelse finder anvendelse ved sådanne klager.

Gældende formulering

Lovforslaget

Bemyndigelser

§ 24 l. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende opkrævning af afgiften, herunder om, at indbetaling skal foregå elektronisk. «

§ 52 a. Ved levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg kan i prisen indregnes nødvendige udgifter til indvinding og distribution af vand, lønninger og andre driftsomkostninger, administration, driftsmæssige afskrivninger, forrentning af fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne og henlæggelser til nyinvesteringer. Desuden kan et alment vandforsyningsanlæg afholde udgifter til rådgivning af sine kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger samt deltagelse i vandværks-samarbejder og lignende. Herudover kan indregnes udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget. Der kan endvidere indregnes udgifter til dækning af gebyrer, jf. § 52 c og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

2. I § 52 a, stk. 1, 4. punktum ændres »gebyrer, jf. § 52 c« til: »afgifter, jf. §§ 24 a og 24 b«.

§ 52 c. Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til

- 1) udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13,
- 2) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og
- 3) kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

3. § 52 c ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i en kommune, fastsættes gebyret dog til en tredjedel af 25.000 m³. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden på landsplan overstiger 25.000 m³, skal virksomheden, hvis den fremsender fornøden dokumentation, fritages for at betale gebyr af mere end en tredjedel af 25.000 m³. Fritagelse for betaling af gebyr skal ske for den eller de mindste indvindingstilladelser først. Er indvindingstilladelserne lige store, vælger virksomheden, hvilken kommune dokumentation indsendes til.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fritagelsesordningen, herunder om hvilken dokumentation virksomheden skal fremsende, formkrav hertil, tidsfrister m.v. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til samtidig med opkrævningen at oplyse om adgangen til at opnå fritagelse og om fremgangsmåden.

Stk. 6. For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Stk. 7. Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten, og tilfalder kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Stk. 8. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 procent i rente, dog mindst 50 kr.

Bilag til f. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 2**

I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1756 af 22. december 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 508 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 indsættes som ny overskrift og § 8 a:*Udpegning af drikkevandsressourcer***§ 8 a.** For hvert vanddistrikt

- 1) udpeges områder med særlige drikkevandsinteresser,
- 2) udpeges områder med drikkevandsinteresser, og
- 3) kortlægges områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse,
- 4) udpeges de delområder inden for de i nr. 3 nævnte områder, som er særligt følsomme over for en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder) med angivelse af, hvilken eller hvilke typer forurening, de anses for følsomme over for, og der
- 5) udpeges områder på baggrund af en vurdering af arealanvendelsen, forureningstrusler og den naturlige beskyttelse af vandressourcerne, hvor en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne (indsatsområder).

*Gældende formulering**Gebyr for kortlægning*

§ 35. Miljøministeren fastsætter gebyr til dækning af udgifter til den del af basisanalysen, der angår kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyningsanlæg uden for disse til afgrænsning af, hvilke typer forurening de er følsomme over for, samt til dækning af udgifter til miljøministerens og kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer. Kommunalbestyrelsen opkræver gebyret på vegne af ministeren.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og af § 52 c, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 3. Reglerne i § 52 c, stk. 3-7, i lov om vandforsyning m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Miljøministeren meddeler den enkelte kommunalbestyrelse senest den 1. juli i året før den aktuelle budgetperiode det beløb, jf. stk. 1, som gebyret skal dække i kommunen.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 procent i rente, dog mindst 50 kr.

3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser.

Lovforslaget

2. *Overskriften* til kapitel 12 affattes således:

»*Afgift til kortlægning m.v.*«

3. § 35 affattes således:

»§ 35. Til dækning af miljøministerens udgifter forbundet med den i § 8 a nævnte kortlægning, opkræves en afgift pr. m³ afgiftspligtigt vand, som fastsat i vandforsyningslovens kapitel 4 a.«

4. *Bilag 2, del A, nr. 3*, affattes således:

»3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder.«

Til lovforslag nr. L 47. Skriftlig fremsættelse (30. oktober 2008)

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (Regulering af afgift til drikkevandsbeskyttelse m.v.)

(Lovforslag nr. L 47).

I Danmark er vandforsyningen baseret på uforurenet grundvand. Derfor satses der på forebyggelse og indsats ved kilden frem for rensning og fortynding. Folketinget vedtog i 1998, at yde en ekstrainsats for at sikre fremtidens drikkevandsressourcer ved en ændring af vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven og planloven. Amterne blev pålagt at udpege områder med særlige drikkevandsinteresser og kortlægge områdernes sårbarhed overfor forurening. Derefter skulle de udarbejde indsatsplaner til beskyttelse af drikkevandsressourcerne i de områder, hvor der var behov for en særlig indsats.

Amterne har siden 1999 opkrævet gebyrer hos vandværker og virksomheder til finansiering af ovennævnte opgaver. Som følge af kommunalreformen blev opgaverne pr. 1. januar 2007 delt mellem staten og kommunerne. Herefter er det Miljøministeriet (miljøcentrene), der gennemfører grundvandskortlægningen, og kommunerne der udarbejder indsatsplaner. Staten har hidtil fastsat et gebyr for den statslige del af opgaven, og kommunerne har fastsat et gebyr for de kommunale opgaver. Der har hverken været fastsat et økonomisk loft over udgifterne eller været faste standarder for opgavens udførelse.

Som en udløber af kommunalreformen har Justitsministeriet vurderet karakteren af de opsplittede gebyrer og det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 i forbindelse med opkrævning af skatter. Ministeriet er mest tilbøjelig til at me-

ne, at opkrævningen har karakter af en skat i grundlovens forstand. For at undgå tvivl om hjemlen til opkrævningen, er gebyret i de foreslåede regler erstattet af en afgift, hvis størrelse er fastsat i loven.

En række af forudsætningerne i 1998-loven blev fastsat ud fra den daværende viden om bl.a. omfanget af arealerne og de tekniske metoder. Disse har ikke holdt stik, og omkostningsniveauet har derfor været estimeret for lavt. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Deloitte for Miljøministeriet gennemført en analyse af opgavernes omfang, en præcisering af opgavernes fordeling mellem stat og kommune, og de tidsperspektiver inden for hvilken opgaverne vil kunne løses.

Lovforslaget fastlægger på baggrund af den gennemførte analyse regler for opkrævning af en fast afgift per kubikmeter vand til dækning af både de statslige og de kommunale udgifter til beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Samtidig er det nødvendigt at få præciseret Miljøministeriets opgave med drikkevandsbeskyttelsen i forhold til opgaverne med den øvrige vandbeskyttelse i de fremtidige vandplaner.

De foreslåede ændringer udgør en forenkling i forhold til borgere og erhvervsliv. Det bliver enklere at fastslå kredsen af betalingspligtige, samt hvem der er omfattet af reglerne om afgiftslempelse og -fritagelse. Endvidere foreslås reglerne for beregning af afgiften forenklet. Det foreslås desuden, at administrationen af opkrævningen fremover varetages af told- og skatteforvaltningen på baggrund af oplysninger, som kommunerne indberetter til en database.

Målet er, at de nye regler for opkrævning af afgiften kan træde i kraft den 1. januar 2009.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.